

dre Anledning til at fastsætte en saa betydelig Straf for „Modstand“, hvorved formeentligen kun kan være tænkt paa Mobbværge mod Revselse.

For at undgaae den Mistydning, som kan fremkomme deraf, at Maximum af Tidensbestemmelsen for Fængselsstraffen kan henføres saavel til Straf af simpelt Fængsel som til Fængsel paa Band og Brød ansees det for bedre, at der ansættes Maximum for Straf af simpelt Fængsel til 80 Dage og for Fængsel paa Band og Brød 20 Dage.

Det er især ved at omhandle den Art af de Stridigheder, som kunne oprinde af Lyendes forholdet, at det er blevet indlysende, hvor nyttigt og behageligt det vilde være, at have en communal Myndighed ved Haanden, som til enhver Tid med mere local og personal Kjendskab i første Instant kunde søge at afgjøre Husbondens og Lyendets Mellemværende. Naar det i § 29 siges, at Lyendet „skal dømmes“, da antages det, at det ikke ubeløst Tilladelsen til at vedtage Bøderne ved Forlig eller Overenskomst for Retten.

Paragraphen foreslaaes redigeret saaledes:

„For gjentagen eller grovere Ulydighed mod Husbonden eller den, som paa Husbondens Vegne kan besvare over Lyendet, skal dette bødefra 1 til 10 Rbd. For Trods, Dpfætsighed og Fornærmelse i Gjerning kan Lyendet idømmes Straf af simpelt Fængsel i indtil 80 Dage eller Fængsel paa Band og Brød i indtil 20 Dage, forsaavidt det ikke efter andre Love har forskyldt en større Straf“.

§ 30.

Den Husbonden hidtil hjemlede Ret til at revse Lyendet strider imod Nutidens Begreber og Samfundsforholdenes Udvikling. Det maa derfor billiges, at den bortfalder, idetmindste for det voksne Lyende. Naar det er paabe- raabt som Grund til at beholde Revselsesretten over Lyendet indtil det 20de Aar for Karle og 16de Aar for Piger, at den samme Aldersgrændse er sat for Revselse af dem, der forrette Huusmænds og Indersters Pligtarbejde efter Forordningen af 27de Mai 1848 § 9,

og at den passer til Lovens Aldersbestemmelse med Hensyn til Egtteskabs Indgaaelse, da maa hertil bemærkes, at Huusmændenes Pligtarbejde for største Delen er afløst, og det, som endnu forrettes, bliver ialmindelighed udført af ældre Mænd; men iøvrigt maatte de under tidligere Forhold, om end for saa Nar siden givne Bestemmelser med Hensyn til de nævnte Arbejdere, hellere rette sig efter det, som nu maatte blive gjort gjældende i Lyendeloven, end at denne skulde hente Analogier fra hin Forordning. Det synes passende, at det Lyende, der har indgaaet Egtteskab eller er i den Alder, at det kan stifte denne Forbindelse, ikke bør kunne legemligen revses; men den for Egtteskabs Indgaaelse lovbestemte Alder kan ikke være til Hinder for, at ogsaa lavere Aldersklasser fritages for Huustugten. Det foreskommer Fleertallet, at den for Huustugten i Udfastet bestemte Alder endnu kan taale nogen Nedsættelse, og derfor foreslaaes denne til 18 Aar for mandligt og 15 Aar for kvindeligt Lyende. Det har været under Forhandling, om der ikke maatte bestemmes Straf for den Husbonde, som revser et Lyende, der er over den bestemte Alder; det kan imidlertid med Grund forudsættes, at saadan Overstridelse af lovlig Myndighed bør betragtes som skæet mod Fremmede (Forordn. af 4de Okt. 1833 § 3).

Ifølge Foranstaaende foreslaaes „20“ forandret til „18“ og „16“ til „15“. Det foreslaaes endvidere, at „Huustugt“ forandres til „Legemlig Revselse“.

§ 31.

Da et Lyendes Fængseling kan være uskyldt og vel endog kan stee paa Grund af Husbondens Brøde, er det ubilligt at paalyrde Lyendet Tabet af Løn og Udrebelse af Omkostninger i Anledning af dets Tjenestes Udførelse under Fængselingen. Husbonden maa, saavidt skjønes, betragte Lyendets Fængseling paa en kort Tid som et Uheld, hvis væsentlige Deel dog bæres af Lyendet, der i hvert Fald ikke, saalange Skylden er ubeviist, bør paaføres yderligere Byrder. Man antager dog, at et Lyende neppe vil blive fængslet, uden der er begrundet Mistanke mod det, eller uden et det tilregneligt Forhold; det bør derfor bære Føl-